

Nr 28

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 10 januari 1957.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 31 juli 1956 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 20 december 1956 undertecknat avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Avtal

**mellan Sverige och Italien för undvika-
nde av dubbelbeskattning beträffan-
de skatter å kvarlåtenskap**

Hans Majestät Konungen av Sverige och Italienska Republikens President hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, överenskommit att avsluta ett avtal och hava för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

dess minister för utrikes ärendena,
H. Exc. Östen Undén;

Italienska Republikens President:

dess ambassadör i Stockholm, Gioacchino Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli,

vilka, efter att hava tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig ordning, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Detta avtal är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter svenska och italienska medborgare.

Artikel 2

Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga å följande skatter:

A) *Beträffande Sverige:*

- 1 — arvsskatten samt
- 2 — kvarlåtenskapsskatten.

B) *Beträffande Italien:*

- 1 — arvsskatten (imposta sulle successioni) samt
- 2 — skatten å kvarlåtenskap (imposta sul valore globale netto dell'asse ereditario).

Detta avtal skall även tillämpas beträffande alla andra skatter av likartat slag, vilka påläggas i en av de avtalslutande staterna efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

Convenzione

**tra l'Italia e la Svezia per evitare le
doppie imposizioni in materia di imposte
sulle successioni;**

Il Presidente della Repubblica Italiana e S.M. il Re di Svezia, animati dal desiderio di evitare le doppie imposizioni e di prevenire le evasioni fiscali in materia di imposte sulle successioni hanno deciso di concludere una convenzione ed hanno nominato, a tale scopo, come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Italiana:

l'Ambasciatore Gioacchino Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli;

Sua Maestà il Re di Svezia:

il Ministro degli Affari Esteri, S. E. Östen Undén,

i quali dopo essersi comunicati i loro pieni poteri riconosciuti in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Art. 1

La presente convenzione si riferisce alle seguenti imposte riscosse sui trasferimenti per causa di morte di cittadini italiani e svedesi.

Art. 2

La presente convenzione determina le regole applicabili alle imposte seguenti:

A) *per l'Italia:*

- 1 — l'imposta sulle successioni
- 2 — l'imposta sul valore globale netto dell'asse ereditario.

B) *per la Svezia:*

- 1 — l'imposta sulle successioni (arvsskatten);
- 2 — l'imposta sul valore globale dell'eredità (kvarlåtenskapsskatten).

La presente convenzione si applica, inoltre, ad ogni altra imposta avente natura analoga che sarà istituita dopo la firma della medesima, nel territorio di ciascuno Stato contraente, sia che si tratti di imposte che colpiscono il valore globale dell'asse ereditario, sia che si tratti di imposte che colpiscono le singole quote ereditarie o i legati.

Artikel 3

Fast egendom, belägen i en av de båda staterna, beskattas allenast i denna stat.

I fast egendom inbegripas *dels* tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk, *dels ock* nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalté, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan mineralfyndighet, som ej är fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Fordringar, för vilka inteckningar i fast egendom utgöra säkerhet, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen. Det sagda gäller även fordringar av angivet slag, vilka grunda sig på obligationer.

Artikel 4

I rörelse eller fritt yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av de båda avtalsslutande staterna, beskattas allenast i denna stat.

Såsom fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Artikel 5

Annan egendom än den, som avses i artikel 3 eller 4, beskattas allenast i den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Vid tillämpningen av detta avtal anses den avlidne hava varit bosatt i en av de båda staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå rörande frågan i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt

Art. 3

I beni immobili situati in uno dei due Stati contraenti non saranno assoggettati all'imposta che in tale Stato.

I beni immobili comprendono da una parte gli accessori, e le scorte vive e morte delle aziende agricole o boschive, dall'altra parte il diritto d'usufrutto, e il diritto alle rendite e agli altri frutti da essi derivanti.

I canoni provenienti dal godimento di immobili o dallo sfruttamento di miniere o di altri giacimenti minerari, non costituenti beni immobili, saranno sottoposti a imposta nello Stato contraente nel quale questi immobili, miniere o giacimenti minerari sono situati.

I crediti, anche sotto forma di obbligazioni, garantiti su immobili sono sottoposti ad imposta nello Stato in cui tali immobili sono situati.

Art. 4

I beni investiti in una impresa commerciale o industriale o relativi all'esercizio d'una professione liberale, e che sono destinati ad una stabile organizzazione esistente in uno dei due Stati contraenti non sono soggetti all'imposta che in tale Stato.

Si considera come stabile organizzazione il luogo nel quale speciali installazioni sono utilizzate in permanenza o nel quale disposizioni speciali sono state prese in relazione allo svolgimento di un'attività, come la direzione, gli uffici, le succursali, le officine, i laboratori, i magazzini, le miniere o ogni giacimento minerario oggetto di sfruttamento.

Art. 5

I beni non contemplati dagli articoli 3 e 4 sono assoggettati all'imposta nello Stato nel quale il de cuius era domiciliato al tempo del suo decesso.

Ai fini della presente convenzione, il de cuius sarà considerato domiciliato nello Stato nel quale egli aveva la sua residenza effettiva e il suo luogo di abitazione.

In caso di dubbio in quale dei due Stati il de cuius aveva il suo domicilio, ai sensi della norma del comma prece-

i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till med vilkendera staten den avlidne vid dödsfallet hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om detta ej heller kan avgöras, till hans medborgarskap.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna.

Artikel 6

Gäld, vilken hänför sig till egendom som avses i artikel 3 eller 4 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, skall avräknas i den stat, som äger beskatta den ifrågavarande egendomen, å värdet av samma egendom eller å värdet av annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts skall avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten enligt detta avtal tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom som denna stat äger beskatta, skall det överskjutande gäldbeloppet avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Å värdet av fideikommissegendom avräknas dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Artikel 7

Avtalet inskränker icke befogenheten för vardera staten att beträffande de delar av kvarlåtenskapen, som i beskattningshänseende äro uteslutande förbehållna den staten, beräkna skatterna å kvarlåtenskap efter den skattesats, som

dente, o nel caso in cui l'interessato poteva essere considerato domiciliato nei due Stati, la questione sarà decisa con un accordo particolare tra le supreme autorità fiscali dei due Stati. A tal proposito, sarà considerato con quale dei due Stati il de cuius, al momento della morte, aveva i rapporti personali ed economici più stretti. Se non sarà possibile pervenire ad una conclusione su tale punto, si terrà conto della nazionalità dell'interessato.

Se il de cuius non aveva la sua residenza effettiva o il suo luogo di abitazione in nessuno dei due Stati contraenti egli sarà considerato domiciliato nello Stato nel quale risiedeva.

Se egli risiedeva nei due Stati, la questione relativa alla determinazione del suo domicilio sarà decisa mediante un accordo particolare tra le autorità fiscali supreme dei due Stati.

Art. 6

I debiti che gravano i beni di cui agli articoli 3 e 4 della presente convenzione o che sono garantiti su beni di tale natura, sono imputati nello Stato in cui detti beni sono sottoposti ad imposta, sul valore di detti beni, o di tutti gli altri beni che tale Stato ha il diritto di assoggettare a imposta. Gli altri debiti diversi dai precedenti sono imputati sui beni assoggettati ad imposta nello Stato nel quale il de cuius era domiciliato al momento della morte.

Se i debiti che possono essere imputati in uno dei due Stati, ai sensi delle disposizioni del primo alinea, superano il valore della somma di beni che tale Stato ha il diritto d'imporre, la differenza non coperta, è imputata sui beni assoggettati a imposta nell'altro Stato.

Tuttavia, i debiti sono imputati sul valore dei fidecommessi solo nella misura nella quale essi sono afferenti a tali beni o sono garantiti da essi.

Art. 7

Nessuna disposizione della presente convenzione può pregiudicare il diritto di ciascuno Stato contraente di applicare alle parti d'una successione da esso assoggettate a imposta, il tasso d'imposta che sarebbe applicabile se tutti i beni

skulle hava gällt om hela kvarlåtenskapen eller hela arvs- eller testamentslotten varit föremål för beskattning i den staten.

Artikel 8

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivvas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

Artikel 9

Envar skattskyldig, som visar, att de taxeringar, vilka åsatts honom eller om vilka förslag väckts, för honom medfört eller komma att medföra en mot detta avtals principer stridande dubbelbeskattning, äger att häremot göra erinran hos den högsta skattemyndigheten i den stat, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 5 anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal anses hava varit bosatt vid dödsfallet. Anses erinran grundad, skall denna stat vidtaga erforderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylik erinran skall göras inom tre år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöll kännedom om dubbelbeskattningen.

Artikel 10

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna äga träffa särskilda överenskommelser för tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning eller tillämpning.

Artikel 11

§ 1. Detta avtal skall ratificeras för Sveriges vidkommande av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Italiens vidkommande av Italienska Republikens President efter bemyndigande av parlamen-

costituenti l'eredità o il legato fossero soggetti a tributo nel suo territorio.

Art. 8

La presente convenzione non può portare alcun pregiudizio alle esenzioni fiscali eventualmente accordate o che potranno essere accordate in avvenire, in forza di disposizioni di diritto internazionale, agli agenti diplomatici e consolari.

Art. 9

Ogni contribuente che prova che i provvedimenti adottati dalle autorità fiscali di ciascun Stato contraente hanno provocato nei suoi confronti una doppia imposizione contraria ai principi della presente convenzione, può reclamare alla autorità fiscale suprema dello Stato nel quale egli è considerato domiciliato, ai sensi dell'art. 5 o nel quale il de cuius, ai sensi della presente convenzione, era considerato domiciliato al momento del suo decesso.

Se il reclamo è ritenuto fondato lo Stato adotta le misure necessarie per mettere fine alla doppia imposizione.

Il reclamo deve essere fatto entro i tre anni a partire dalla fine dell'anno solare nel quale il contribuente ha avuto conoscenza della duplicazione.

Art. 10

Le autorità fiscali supreme dei due Stati, potranno prendere accordi speciali per applicare le disposizioni della presente convenzione e per evitare le doppie imposizioni per quanto riguarda le imposte stabilite all'art. 2, nei casi non regolati dalla presente convenzione e che possono presentarsi nel corso della sua applicazione e per risolvere le difficoltà e i dubbi che possono insorgere nella interpretazione o applicazione della convenzione.

Art. 11

1 — La presente convenzione sarà ratificata, per quanto riguarda l'Italia, dal Presidente della Repubblica Italiana, con l'autorizzazione del Parlamento e, per quanto riguarda la Svezia, da S.M. il Re di Svezia con il consenso del Riksdag.

tet. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Rom.

§ 2. Avtalet skall träda i kraft den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker. Det skall tillämpas i alla de fall, då arvlåtare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Artikel 12

Detta avtal skall förbliva i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än under det femte året efter det år, under vilket avtalet ratificerats — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I händelse avtalet uppsäges före den 30 juni under år som ovan avses, skall avtalet upphöra att gälla vid utgången av kalenderåret men skall alltjämt äga tillämpning i alla de fall då arvlåtaren eller testatorn avlidit före kalenderårets utgång.

Till bekräftelse härå hava ovannämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och italienska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 20 december 1956.

Gli strumenti di ratifica saranno scambiati il più presto possibile a Roma.

2 — La convenzione entrerà in vigore dalla data dello scambio degli strumenti di ratifica e si applicherà alle successioni testamentarie o legittime apertesesi a tale data.

Art. 12

La presente convenzione resterà indefinitivamente in vigore; ma ciascuno dei due Stati contraenti potrà, fino al 30 giugno incluso di ogni anno solare successivo al quinto anno a partire da quello della ratifica, denunciarla per iscritto e per via diplomatica all'altro Stato contraente.

In caso di denuncia prima del 30 giugno di tale anno, la convenzione cesserà di aver vigore con lo spirare dell'anno solare nel quale la denuncia è stata fatta ma essa continuerà ad applicarsi a tutte le successioni legittime e testamentarie apertesesi fino alla fine dell'anno.

In fede di che i plenipotenziari summenzionati hanno firmato la presente convenzione e vi hanno apposto i loro sigilli.

Fatta a Stoccolma, in doppio esemplare in lingua italiana e svedese, i due testi facenti ugualmente fede il 20 Dicembre 1956.

Östen Undén

(L. S.)

Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli

(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 juli
1956.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden TORSTEN NILSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LANGE, LINDHOLM.

Tillförordnade chefen för finansdepartementet, statsrådet Lindholm, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap* samt anför därvid.

Först torde jag få erinra om att Kungl. Maj:t förut denna dag på min föredragning för sin del godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

I samband med förhandlingarna om sistnämnda avtalsförslag utarbetades även och uppnåddes enighet om ett på svenska och italienska språken avfattat förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Liksom beträffande avtalet rörande direkta skatter fördes förhandlingarna om arvsskatteavtalet å svensk sida av numera regeringsrådet Frank Öhman, f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråchefen i finansdepartementet Carl Åbjörnsson samt numera byråchefen i samma departement Ivan Eckersten.

Förslaget till arvsskatteavtal — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — underställdes därefter respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 18 augusti 1955 förklarar sig ej ha något att erinra mot det föreliggande förslaget.

Under hand har meddelats att man å italiensk sida är beredd att under-teckna förslaget.

Sverige har tidigare avslutat arvsskatteavtal med Tyskland, Ungern, Frankrike, Schweiz, Norge, Finland, Nederländerna och Danmark, varjämte Kungl. Maj:t och riksdagen godkänt ett avtal med Belgien, som emellertid ännu ej trätt

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *all* ombudens namn tillagts i ingressen, *all* datering och underskrift verkstälts samt *all* ratifikationsortens namn införts i artikel 11 § 1.

i kraft i avvaktan å ratifikation. Det föreliggande förslaget till avtal med Italien bygger i huvudsak på samma principer som de tidigare avtalen.

Jag torde med några ord få beröra utformningen av den italienska arvs-skattelagstiftningen. I Italien uttages å kvarlåtenskap, liksom i Sverige, *dels* en skatt å hela kvarlåtenskapen innan densamma fördelats (*imposta sul valore globale netto dell'asse ereditario*) och *dels* en skatt å arvs- och testamentslotter (*imposta sulle successioni*). Båda skatterna är progressiva. Skattesatserna i fråga om den sistnämnda skatten varierar med hänsyn till arvtagarens släktskapsförhållande till arvlåtaren. Underkastad arvsskatterna är i princip sådan egendom, som vid dödsfallet fanns i Italien, oberoende av var dödsfallet inträffade och av huruvida den döde var italiensk medborgare eller utlänning.

Under det föreslagna avtalet (art. 2) har å italiensk sida inbegripits båda de förut nämnda skatterna och å svensk sida såväl kvarlåtenskapsskatten som arvsskatten. Avtalet föreslås skola tillämpas i fråga om kvarlåtenskap efter *svenska och italienska medborgare* (art. 1).

Vad beträffar *uppdelningen av beskattningsrätten mellan de båda staterna* föreslås i artiklarna 3—5 bestämmelser av i huvudsak samma innebörd som motsvarande bestämmelser i de av Sverige tidigare ingångna avtalen på detta område. Beskattningsrätten till fast egendom samt till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe föreslås sålunda skola förbehållas den stat där egendomen respektive driftstället finnes (art. 3 och 4), medan annan egendom skall beskattas i den stat där den avlidne vid dödsfallet var bosatt (art. 5). Anmärkas må emellertid att enligt en särskild bestämmelse i artikel 3 fordringar med säkerhet i fast egendom likaledes skall beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Avtalet föreslås skola *träda i kraft* den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker (art. 11), samt förbli gällande så länge detsamma ej uppsäges av någon av staterna (art. 12). Avtalet avses skola tillämpas i de fall, då arvlåtare eller testator avlidit å eller efter dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Med beaktande av de nära svensk-italienska förbindelserna på olika områden är det önskvärt att det förut denna dag godkända förslaget till avtal rörande direkta skatter kompletteras med ett arvsskatteavtal. Det av de båda förhandlingsdelegationerna överenskomna förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap innebär i stort en tillfredsställande lösning av spörsmålen på detta område och överensstämmer väsentligen med de principer, som tidigare kommit till uttryck i liknande avtal. Jag vill tillstyrka att förslaget godkännes från svensk sida.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del

godkänna förslaget till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-
lan, bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Åke Gustafsson

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 juli 1956.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden TORSTEN NILSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LANGE, LINDHOLM.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av tillförordnade chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, finner Kungl. Maj:t gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att under förbehåll av ratifikation underteckna ifrågavarande avtal.

Ur protokollet:

Axel Edelstam

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 januari 1957.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 31 juli 1956 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, beträffande vilket Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt vederbörligt förslag, har avtalet den 20 december 1956 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad tillförordnade chefen för finansdepartementet den 31 juli 1956 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan, förordnar Hans Maj:t Konungen att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Åke Gustafsson